

BIRTE

Birte dirigerer
alting nær og fjern,
Birte har i liden
tusind brændte Jern.

Birte diskuterer,
det gaar glat og let,
Birte hun har nemlig
ogsaa altid Ret

Birte har en Dukke,
Jens har kun en Hest,
altsaa er en Dukke
af de to Ting bedst.

Birte kan i Dansen
yndigt strække sig,
og saa kan *Pauloua*
gaa hjem og lægge sig

Et og andet.

Paa Langeland har man en særlig
Form for Polemik. I en Annonce i
»Langel. Folkebl.« gives følgende
Svar paa et forudgaaende Angreb:
Mon Svendsen tænker paa, hvad
det har at betyde at sætte mig i Av-
sen som Løgner? Ellers staar jeg
ved, hvad der er talt, til Da rengør
Dig ved Øvrigheden. Det bliver værst
for Dig selv.

Fru Johanne Hansen, Fuglsbølle.

Politiet i Frederiksværk beskæftig-
er sig i denne Tid med et lidt ejen-
dommeligt Motoruheld.

En Chauffør fra Frederikssund
var for nogle Dage siden paa Vej til
Frederiksværk med nogle Tjæretø-
nder. Ved sin Side havde han et Bur,
hvor en Kanarieflugt sad og kvadrø-
de.

Ud for Avedgaarden fløjtede den
glade Kanarieflugt saa lystigt, at
Chaufføren for et Øjeblik glemte at
passe Rat og øvrige Mekanisme og
kliggede hen til Fuglen. Det Øjeblik
benyttede Vognen til at gaa paa egen
Haand og kørte ned i en melerdyb
Grøft, hvor den væltede og ødelagde
et Havegærde. Naturligvis blev Vog-
nen, der kom til at ligge med Bun-
der i Vejret slemt molesteret, og
Chaufføren maatte krybe ud paa alle
fire.

Kanarieflugten fløj!

ZIG-ZAG

*Prosalisten sagde til mig: Digste
— hvad er Digste andet end sjæle-
lig Aandehud — Udbrud fra stak-
telle Mennesker, der ikke kan ud-
trykke sig paa normal Vis.*

*

*Dybsindighed: Mange Menne-
sker har læst 100 Bøger og er lige
dumme for det. Førre Mennesker
har læst en Bog og er deraf ble-
vet klogere end de 100.*

*

*Hvad er den saakaldte moderne
Aandskultur andet end Tværet af
andre Menneskers Meninger, der
udgives for ens egen?*

DAME- REVY

Denne Jumper er af grønt Slet-
landsgarn med et indstrikket Mon-
ster over Bryst og eventuelt Ryg i
gult, sort og brunt og med et brode-
ret Monogram i een af de her nævnte
Farver.

Førstykke og Ryg strikkes paa
følgende Maade: 120 Masker slaas op
af det grønne Garn og der strikkes
en ca. 5 cm bred Strihe af skiftevis
2 Ret og 2 Vrangmasker, hvorpaa
man strikker Resten af Jumperen
med almindelig Retstriking (altsaa
med Vrangmasker den modsatte Vej)
Indtil De naa et passende Stykke
op, hvorpaa De strikker en 1 cm bred
gul Bort, saa grønt paa 1 cm derpaa
1/2 cm sort, 1 cm grønt, 3 cm brunt,
1 cm grønt, igen 1/2 cm sort, 1 cm
grønt og 1 cm gult og Borten er
færdig.

Lige efter Borten begynder Ær-
megabene, saa tages der en Maske
ind ved hver Ende af Pinden indtil
De naa Halsudskæringen.

For at lanne den moderne kvinde
Halsudskæringen man De dele Arbejdet
paa Milten i strikke hver Side for
sig selv at tage 2 Masker ind i de
første 3 Omgange, hvorpaa De forts-
ætte til De naa Skulderhøjde, hvor
De lukker Arbejdet.

Ryggen strikkes paa samme Ma-
de, men Borten kan altsaa udelates,
hvis man er bange for at komme til
at se for bred ud.

Til Ærmet slaas 80 Masker op og
der strikkes ligeledes en Bort paa ca.
5 cm med 2 Ret og 2 Vrangmasker,
hvorefter man strikker glat Resten af
Vejen. Man kan tage lidt ud, naar
man nærmer sig Albuehøjde for at
give Vidde nok til Overarmen. Naar
Ærmet har naaet den passende
Længde lukkes det og hele Jumperen
sys sammen med grønt Uldgarn.

Maskerne i Halsudskæringen sæt-
tes paa 4 Smaalpinde uden Dupper og
der strikkes 1 Ret og 1 Vrang i en 5
cm bred Strihe, hvorpaa arbejdet
lukkes.

storie efter Minerne og Fagterne at
skønne.

Myre Lars, hendes Mand, vilde
— saa bandte han — høre hvad det
var for en Praat, — han lagde Øret
til . . . Naa, det var Spøgelseshisto-
rie, he, he. — Jo, naar Aanden var
over hende, sa'e han, saa kunde hun
nemlig gøre baade sig selv og en
hel stuefuld Mennesker saa for-
skrækket og angst, at de ikke turde
gaa udenfor og forrette et Ærinde.

Lars krattede lidt med Negen
paa Ruden. — Kvinderne vendte de
skrakslagne Ansigter . . . Vil I nu
se!

Lyng Peter spurgte om En ikke
snart kunde faa Lov at komme i
Hus, for han fro.

Jo, men hør nu — det var Myre
Lars — A kan godt lide en bette
Graan af den Slags Fortællinger,
men Stine hun er for overdreven.
Nu vil vi gøre dem endnu mere
rædde end de er. A laver en bette
Historie, og I følger med noksa al-
vorlig, he, he, og lidt sky, som om
vi havde set Fanden selv.

Mændene grinte men betvang de
res Muntherhed; de var for Resten

Lýsingar Licitation over Vejanlægget Thorshavn-Årge.

Arbejdet ved Bygningen af en Del af Vejen Thorshavn-Årge
samt Broen over Sandaa udbydes i Licitation i Henhold til Be-
skrivelse og Betingelser, der ligger til Gennemsyn paa Byraads-
skrivelse fra Lørdag den 17. Januar d. A. Skriftlige Tilbud indgives
inden Lørdag den 24. Januar d. A. Aften Kl. 7.

Thorshavn Byraads Udvalg for de tekniske Anliggender.

Firestone

Footwear Company.

Besta slags
gummi arbejdsbøvler
og
gummistøvler
við hvítum sólm.

UMBODSMÆDUR FYRI
FØROYAR:
POUL HANSEN
Telf. 61. Tórshavn. Telf. 61.
Telgr.: Veritas.

ADALGOYMSLA:
BERNHARD KJÆR
Gothersgade 49, Montorgaarden
København K.
Telgr.: Holmström.

SHELL BENZIN ER BEDST

Føroya búnaðarfelag

heldur aðalfund ónsdagin 11.
febr. 1931 í Tórshavn. Umframt
tey i lógini nevndu mál er tei-
annin at hava búnaðarskúlamálið
til umróðu — og onnur mál.
Dagstíð og fundarstað verður
lýst í gøtunum í Tórshavn frá
10. febr. s. p.

Sjóvinnulánsgrunnurin.

Skrivstovan í Tórshavn (i hási
Rich. Longs) er opin fyri inngjald
af lutapeningi hvønn gerandisdag
frá kl. 3 1/2 — 4 1/2 s. p.

Lýsingar

mugu verða innsendar til okkara
skrivstovu innan mánadag fp.
kl. 10.

SKIPAFELAGIÐ FØROYAR
TÓRSHAVN
TELF.: 171 & 209 — TELEGR.: SKIPAFELAGIÐ

**Allir rættir
Føroyingar**
taka bert vørur og
ferðast einans við
fórum skipafelagsins.
P.F.
Skipafelagið Føroyar.

Licitation.

Tomrerarbejdet m. m. ved
Udvidelse af vort Pakhus paa
Havnepladsen udbydes i offent-
lig Licitation.

Tegninger og Betingelser ud-
laanes og nærmere Oplysninger
gives hos Arkitekt Tórgarð, til
hvem Tilbud indleveres inden
Mandag den 26. ds. Eftm. Kl. 7.

Thorshavn, den 19. Jan. 1931.

A. S. Balslev & Goos.

Forsikrings-Aktieselskabet
ABSALON
København.

Brand-, Automobil- og
Ansvarsforsikring m. m.

Hovedagentur for Mærkerne:
Skiismægler **M. Mørk**,
Thorshavn. — Telef. 233.

Underbjergmanden Af Johan Skjoldborg.

ENDE

Saa fortalte ene Kone, saa fortæl-
te en anden, Mundene gik hele Ti-
den, men man kunde ikke høre no-
get. De slog ud med Armene, de
havde Pegefingeren, de grinede,
de pikkede med Knoene i Bordet,
de hældte sig frem og nikkede hver
paa sin Maade, de trak sig tilbage
og rystede paa Hovedet, saa grinte
de igen, — det var en hel Komedie
uden Ord, alene med Fagter og Mi-
nespil Mændene saa gennem Ru-
derne.

Se, hvor de skaber sig, tværede
Lus Anders, men det var tydeligt
paa Stemmen, at det alligevel mo-
rede ham.

Mikkel fandt det skønt at se,
hvordan de kunde bære sig ad, og
man ikke kunde høre Ord.

Ja, det er lojerligt, syntes Lyng
Peter, der er l'iesom de var ikke
rigtigt kloge, ho, he.

Nu var det Stine, der fortalte, og
det lod til at være en bedrøvelig Hi-

ogsaa bleven noget forkommen ved
at staa længe stille ude i Kulden.
Hvordan er det, I ser udt raabte
Stine, da hun saa' dem komme lu-
skende.

N—aa, svarede Lars modfalden
og lavmælt: Vi har set noget, Stine.
Har I set noget!

Ja vi har desværre. Lars syntes
hel betænkelig.

Kvinderne rykkede sammen.

Underbjergmanden støttede Rol-
len, idet han bad Konen skænke
dem no'en Punsar, for de var ikke
bedst tilpas efter den Tur.

Det er de bedste Ord, der er sagt
længe, fejdede Lyng Peter til og
vendte Skraaen.

Hvad var det saa Lars?

Han lod, som om han helst vilde
være fri for at komme ind paa det
Spørgsmaal. Men Kvinderne træng-
te paa, nu var de kommen i Skud.

Endelig brød det ud af Lars: Naa,
ja, ja — vi har set det Dødmands-
skaren!

Hvad har I? Dødmandskaren?
Hvad er det for noget?

Tho, det har I da nok hørt, — de
Drukne, der imod Uvejr, Storm

og Stranding kommer op af Havet
og gaar til Lerup Kirke! . . . Ja det
er da kun Benrade, naturligvis, —
det rangler, naar de gaar, og For-
manden gaar med Hovedet under
Armen . . .

Her var det nær gaaet galt. Mæn-
dene dejede med at holde sig alvor-
lige. Det var lige ved at briste for
Mikkel, da han saa Kvindernes For-
færdelse, men han var saa fornuft-
tig at vende sig fra Bordet og nyse
og pruste som en Elefant.

Underbjergkonen spurgte, om
det var kommen tæt her forbi.

Ja, ogsaa lige om Gavlen, hvor vi
stod, — og der stod et koldt Pust
fra dem, saa det gussede i os . . .

Mikkels Kone, en ældre, stille
Kvinde skuttet sig med Hænder-
ne under Forklædet: Aa, hold nu
op med det, a tykkes, det er noget
sært noget . . . Og saa si'er de, at
der er Fritankere til, — at de tør!

Ja, det har du Ret i, Maren slut-
tede Nabokonen sig til, — for det
er da nem at forstaa, der er en an-
den Verden til.

Men Stine vilde ha'e noget mere
at vide om »Dødmandskaren«.

Hvad saa?

Ja, hvad saa? Lars var overlegen.
Du ved da nok, at den Slags kom-
mer og gaar, uden at vi kan gøre
hverken fra eller til, — du har jo
selv saa tit set saa'n noget, siger
du.

Mikkel torrede Skraasoven af
Mundvigene. Ja, der er mange un-
derlige Ting til, sa'e han, baade i
denne Verden og den tilkommende.

Lus Anders gnaven: Ja, og der
er møj Plæbber og Pjat til. Han
kvale sin Ærgrelse i en Slurk af
Punsen.

Lyng Peter mente, at saa'n nøj
kunde sættes hen.

Ja, Pastor Lassen, som er død,
han kunde, var der een, der sa'e.

Og en af Kvinderne troede, at
Maren Haaning i Vindbles osse
kunde.

En anden, at Kren Spilmænd i
Farsø var den vildeste . . . Ja, det
kender du da Peter, du har tjent
derovre.

Jo, svarede Lyng Peter, men
Kren Spilmænd kunde ikke »for-
gøre« sa'e han selv, og han troede
heller ikke, Maren kunde, har a
hørt af hans egen Mund. Ganske